

Episode #8 – Pesukei Dezimra

Timely Torah, May 1st 2022

ברוך שאמר • הודו • מזמור לתודה • יהי כבוד • אשרי • הללוי • ברוך ה' • ויברך דוד • אז ישיר • **ישתבח**

The WHY

Why do we say Pesukei Dezimra?

1. TB Brachos 32a

דרש **רבי שמלאי**: לעולם יסדר אדם שכחו של הקדוש ברוך הוא, ואחר כך יתפלל. מנלן — **ממשה**, דכתיב: "וְאֶתְחַנֵּן אֶל ה' בְּעַת הַהִיא". וכתוב: "ה' אֱלֹהִים אַתָּה הַחֲלַתְתָּ לְהַרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ אֶת גְּדֻלָּתְךָ וְאֶת יְדֵי הַתְּזַקָּה אֲשֶׁר מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כַּמַּעֲשִׂיךָ וְכַגְבוּרֹתֶיךָ". וכתוב בתרייה "אֶעֱבְרָה נָא וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה וְגו'".

Based on **Moses'** prayers, **Rabbi Simlai** taught: **One should always set forth praise of the Holy One, Blessed be He, and then pray for his own needs. From where do we derive that one should conduct himself in this manner? From Moses, as it is written in his prayer: "And I beseeched the Lord at that time" (Deuteronomy 3:23). And immediately afterward in his prayer, it is written: "Lord, God, You have begun to show Your servant Your greatness and Your strong hand, for what God is there in the heavens or on earth who can perform deeds such as Yours and Your might" (Deuteronomy 3:24)? Here, Moses began with praise of God, and it is only thereafter that it is written: "Please, let me pass over and see the good**

land that is beyond the Jordan, that good hill country and the Lebanon” ([Deuteronomy 3:25](#)). Only after his praise did [Moses](#) make his personal request.

2. Aruch Hashulchan 51:1

ולפיכך אנחנו קודם קריאת שמע ותפילה מסדרים שבחו של מקום בפסוקי דזמרה שאמר דוד המלך עליו השלום בסוף תהלים, מן "תהלה לדוד" עד "כל הנשמה", שיש שם הילולים הרבה .

3. Rav Soloveitchik Siddur

וּבְשִׁירֵי דָּוִד עֲבֹדָךְ *With the songs of Your servant David.* The requirement to praise God prior to prayer presents a paradox. The Gemara (*Megilla 18a*) quotes the verse “Who can tell of the LORD’s mighty acts and make all His praise be heard?” (Psalms 106:2) and explains it to mean that only one who can adequately express the mighty acts of God has permission to declare His praise. The question, then, is how can mortal man, with his limited vocabulary, even attempt such praise?

The answer is implicit in these words of our text. By invoking King David, we rely upon his precedent through his composition of Psalms to allow us to

engage in praise as well. This right to compose songs and praises is reserved for King David alone, based on his being described as “the sweet singer of Israel” (II Samuel 23:1), which Rashi explains to mean that all songs and praise in Israel originate only from him. King David wrote the book of Psalms through divine inspiration, and he was chosen to commit his words of praise to writing; consequently, we are permitted to use his words to praise God ourselves.

Where does Baruch Sheomar come from?

4. Be’er Heitev OC 51:1

ושבח זה תקנוהו אנשי כנסת הגדולה ע"י פתקא דנפל מן שמיא ומצאוהו כתוב בו דיש בו פ"ז תיבות. טור בשם ספר היכלות. ע"כ אין לגרוע ולא להוסיף מפ"ז תיבות. נגיד ומצה. משנת חסידים דף ס"ג ע"א. ואוחז בציצית בטלית שלפניו בשעת אמירת ב"ש וספר כוונות. בפה עמו בסגו"ל. בתשבחות בחיר"ק:

What is Baruch She'omar about?

5. Aruch Hashulchan 51:2

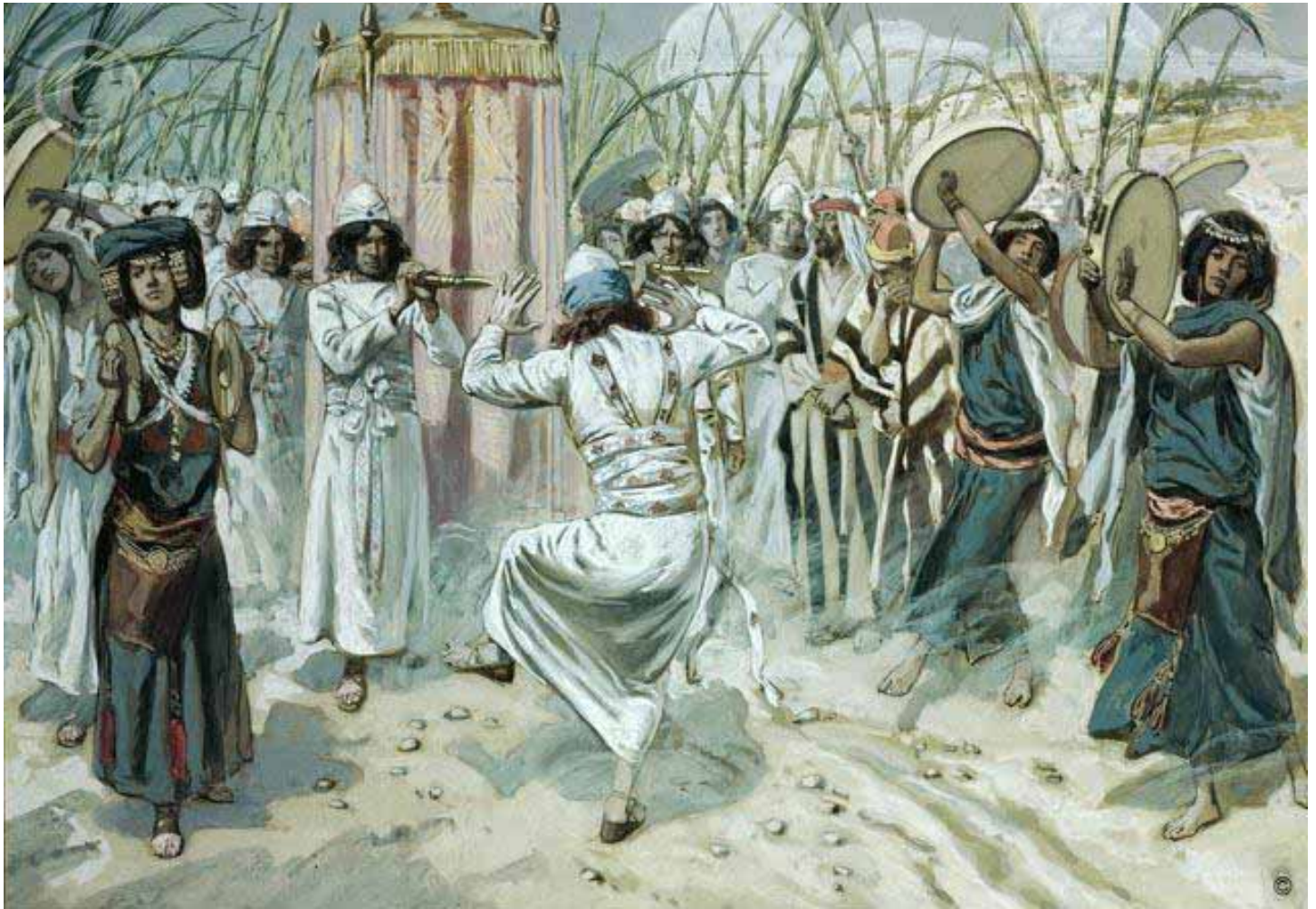
תיקנו ברכה קודם פסוקי דזמרה ואחריהם. הברכה הקודמת היא "ברוך שאמר", וצריך לאומרו בניגון ובנעימה כי הוא שיר נאה ונחמד. וכתוב בספר היכלות שיש בו שמונים ושבע תיבות, וסימנך "ראשו כתם פז" (טור). ויש בו שלוש עשרה פעמים "ברוך" כנגד שלוש עשרה מידות, להמשיך ברכה מכל מידה ומידה. ועוד: משום דבפסוקי דזמרה יש שלושה עשר עניני שבה, והיינו "הודו", ו"מזמור לתודה", ופסוקי "יהי כבוד", ו"אשרי", וחמישה מזמורים ד"הללויה", ו"ברוך ה' לעולם אמן ואמן", ו"ויברך דוד", ו"וכרות", ושירת הים – הרי שלושה עשר. וכנגדם תיקנו שלוש עשרה פעמים "ברוך" (נראה לי).

Why doesn't it begin with a Baruch?

6. Aruch Hashulchan 51:3

משונית ברכה זו ד"ברוך שאמר" מכל הברכות. דכל הברכות שפותחות ב"ברוך" ומסיימות ב"ברוך" – אומרים בתחילה הברכה "ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם", ואילו "ברוך שאמר" אומרים זה באמצע הברכה אצל "האב הרחמן המהולל בפה עמו". ולמה לא קבעוה בראשו כבכל הברכות? ולכן נראה לעניות דעתי דבאמת עיקר ברכת פסוקי דזמרה מתחלת מן "האב הרחמן המהולל". ובהכרח לומר כן, שהרי כל ברכה הוא מעין הענין שאנו מברכין על זה. והרי מן "ברוך שאמר" עד "המהולל בפה עמו" אין בה כלל מענין הילול וזמירות. ולפי זה באמת הברכה מתחלת באמצע, ורק הסמיכו לזה הך ד"ברוך שאמר" עד "ברוך שמו" מפני שרצו אנשי כנסת הגדולה להזכיר בראשית התפילה איך שהעולם נברא במאמרו של הקדוש ברוך הוא, ואיך שבטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית, וזהו "ברוך עושה בראשית". ובנוסחא הספרדית היא אחר "ברוך אומר ועושה, ברוך גוזר ומקיים", מפני שאלו השנים הם על שעת הבריאה, ו"עושה בראשית" היא על כל יום. ורצו להזכיר שהוא מרחם על הארץ ועל הבריות, ומשלם שכר טוב לעושי רצונו, ושהוא חי וקיים, לכן הסמיכו לזה. אבל עצם הברכה היא מ"המהולל משובה ומפואר ובשירי דוד נהללך...". שזהו מעין פסוקי דזמרה. ולפי זה יש לומר דמותר להפסיק כשצריך מן "ברוך שאמר" עד "ברוך אתה..." , ולמעשה יש להתיישב.

Where does Hodu come from?

7. Il Divrei Hayamim 16:8-36

ח הודו ליהנה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתי: ט שירו לו זמרו וזרו שיהו בְּכָל־נְפֻלְאֹתָיו: י התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה: יא דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד: יב זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי־פיהו: יג זרע ישראל עבדו בגי יעקב בחיריו: יד הוא יהוה אלהינו בכל־הארץ משפטיו: טו זכרו לעולם בריתו דבר צנה לאֶלֶף דור: טז אשר כרת את־אברהם ושבעתו ליצחק: יז ונעמדה ליעקב לחק לישראל ברית עולם: יח לאמר לה אֶתֶּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבְל־נְחֻלְתְּכֶם: יט בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: כ ויתהלכו מגוי אל־גוי וממלכה אל־עם אחר: כא לא־הגית לאיש לעשקם ויזכח עליהם מלכים: כב אל־תגעו במשיחתי ובגביאי אל־תרעו: כג שירו ליהנה כל־הארץ בשרו מיום־אל־יום ושועתו: כד ספרו בגוים את־כבודו בכל־העמים נפלאותיו: כה כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על־כל־אלהים: כו כי כל־אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה: כז הוד וקדר לפניו עז וקדוה במקמו: כח הבו ליהנה משפחות עמים הבו ליהנה כבוד ועז: כט הבו ליהנה כבוד שמו שאו מנחה וכאו לפניו השתחונו ליהנה בהדרת־קדש: ל תילו

מלפניו פל־הארץ אף־תפון תבל בל־תמוט: לא ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהנה מלך: לב ירעם הים ומלואו געלין השנה וכל־ אשר־בו: לג אז ירננו עצי היער מלפני יהנה כייבא לשפוט את־הארץ: לד הודו ליהנה כי טוב כי לעולם חסדו: לה ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן־הגוים להדות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: לו ברוד יהנה אלהי ישראל מן־העולם ועד העולם ויאמרו כל־העם אמן והלל ליהנה:

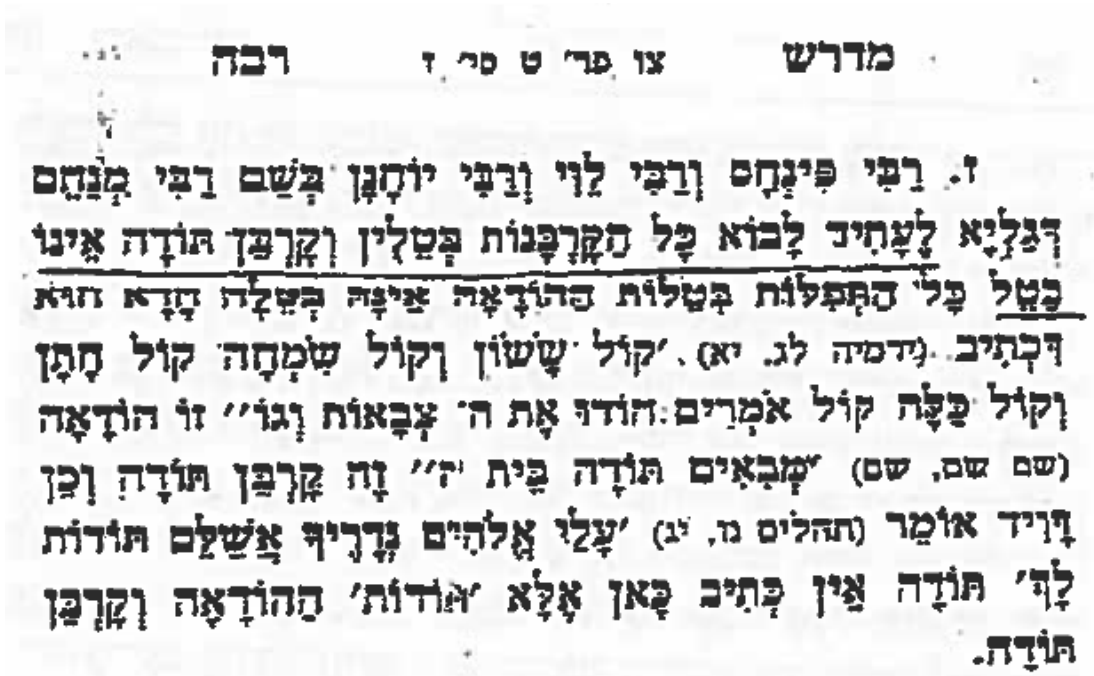
8-22: Tehillim 105:1-15
 23-33: Tehillim 96 All
 34-36: Tehillim 106

Why do we say Mizmor L'Todah?

8. Shulchan Aruch 51:9

מזמור לתודה יש לאומרו בנגינה שכל השירות עתידות ליבטל חוץ ממזמור לתודה: הגה וא"א מזמור לתודה בשבת וי"ט [טור] או בימי פסח שאין תודה קריבה בהם משום חמץ ולא בערב פסח וע"ל סי' תכ"ט ולא בעיו"כ וע"ל סי' תר"ד וכן נהגו במדינות אלו [מנהגים:]

"A Psalm of Thanksgiving" (Psalms 100) should be said in a melody because in the future all of the songs will be cancelled except for a Psalm of Thanksgiving. Rem"a: And we do not say "A Psalm of Thanksgiving" on Shabbat or holidays [Tur] or on the [intermediary] days of Pesach, because the Thanksgiving offering was not sacrificed on those days on account of Chametz. And it should not be recited on the eve of Passover... and see below section 429. And not the eve of Yom Kippur... and see below section 604. And thus it has become customary in our lands [Customs]

9. Robert Emmons, "Thanks: How practicing gratitude can make you happier" page 4

Gratitude Is Recognizing and Acknowledging

In my own thinking about gratitude, I've found it very helpful to conceive of it in terms of two stages. First, gratitude is the acknowledgment of goodness in one's life. In gratitude we say yes to life. We affirm that all things taken together, life is good and has elements that make it worth living. The acknowledgment that we have received something gratifies us, either by its presence or by the effort the giver went into choosing it. Second, gratitude is recognizing that the source(s) of this goodness lie at least partially outside the self. The object of gratitude is other-directed; one can be grateful to other people, to God, to animals, but never to oneself. This is one significant way in which gratitude differs from other emotional dispositions. A person can be angry at himself, pleased with herself, proud of himself, or feel guilty about doing wrong, but it would be bizarre to say that a person felt grateful to herself. Even if you bought yourself a lavish dinner, as I am inclined to do when I order room service, it would be peculiar if I were to give thanks to myself. Thanks are directed outward to the giver of gifts.

Why do we say Ashrei?

10. TB Brachos 4b

אמר רבי אלעזר, אמר רבי אבינא: כל האומר "תהלה לך" בכל יום שלש פעמים — מובטח לו שהוא בן העולם הבא.

Rabbi Elazar said that Rabbi Avina said: Anyone who recites: "A Psalm of David" (Psalms 145) three times every day is assured of a place in the World-to-Come.

מאי טעמא ?

This statement extolling the significance of this particular chapter of Psalms, usually referred to as *ashrei* because its recitation is preceded by recitation of the verse, "Happy [*ashrei*] are those who dwell in Your House, they praise You Selah" (Psalms 84:5), raises the question: **What is the reason** that such significance is ascribed to this particular chapter?

אילימא משום דאתנא באלף בית, נימא "אשרי תמימי דרך" דאתנא בתמניא אפין.

If you say that it is because it is arranged alphabetically, then let us say: “Happy are they who are upright in the way” (Psalms 119) where the alphabetical arrangement appears eight times.

אַלָּא מְשׁוּם דְּאִית בֵּיה “פּוֹתֵחַ אֶת יַדְךָ”, נִימָא “הַלֵּל הַגָּדוֹל” דְּכָתִיב בֵּיה “נָתַן לָחֶם לְכָל בְּשָׂר”. .

Rather, if you suggest that this particular chapter is recited because it contains praise for God’s provision of sustenance to all of creation: “You open Your hand and satisfy every living thing with favor” (Psalms 145:16), then let him recite the great *hallel* (Psalms 136), in which numerous praises are written, including: “Who provides food to all flesh, Whose kindness endures forever” (Psalms 136:25).

אַלָּא מְשׁוּם דְּאִית בֵּיה תַּרְתֵּי .

Rather, the reason why *tehilla leDavid* is accorded preference is because it contains both an alphabetic acrostic as well as mention of God’s provision of sustenance to all creation.

11. Ein Aya, Brachos 4b

כא. אר"א בר אבינא כל האומר "תהלה לדוד" ג"פ בכל יום מובטח לו שהוא בן העוה"ב, מ"ט אילימא משום דאתי באלפא ביתא לימא "אשרי תמימי דרך כו", אלא דכתיב ב' "פותח את ידך כו" אלא משום דאית ב' תרתי. ההכנה שיכין האדם עצמו אל השלמות האמיתית תהי' באמצעות שני דברים: האחד, שיאיר לו אור השכל הנובע מהתורה"ק לדעת את קונו, והב', שלא יהי' לו מפריע מטרדות העוה"ז. והנה אף מי שאור שכלו תמיד עמו, אפשר שיפשע ויטה מדרך הישר ע"י הטרודות המטרודות אותו. והנה המשגב להנצל מסבך הטרודות הוא הבטחון. ע"כ אף כי נשגב השבח שנאמר באלפא ביתא, שכולל כל אותיות התורה, ובסגולת אמירתן יאירו עליו אורות התורה"ק בכללם, עכ"ז עוד לא הגיע אל החפץ עד שיהי' ג"כ שלם בבטחון. והבטחון עצמו עוד לא יועיל לו, כ"א בהיותו ע"י מנוחת נפשו משתלם לדעת את קונו כל אשר תוכל נפשו שאת מאורות התורה, שתוכל להכילם. ע"כ אז הוא מובטח לעוה"ב בהיות בו שני אלה, שקונה ע"י "תהלה לדוד" האמור באלפא ביתא, ויש בו "פותח את ידך", המעיר את הבטחון ומסיר את הטרדא שיוכל להיות משתלם כפי השגת אור שכלו. ובילדוחי אמרתי, כי אמונת חידוש העולם מורה שבח שיש בו א"ב, שע"י אותיות התורה"ק ברא את עולמו, כדאי' בהקדמת הזוהר. ואמנם יש מינים שאמרו "עזב ד' את הארץ". ע"כ צריך שתלוה לאמונת החידוש אמונת ההשגחה, ואז יהי' שלם בדעות הראויות לאיש אמונים משלמי אמוני ישראל, ויהי' מובטח לעוה"ב, ומורה "פותח את ידך" על ההשגחה.

12. Siddur of Rav Hirsch

Psalm 145. תהלה לרוד Our sages attach so much significance to this psalm that they have said concerning it: כל האומר תהלה לרוד שלשה פעמים בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא "He who thoughtfully recites this Tehillah three times each day [and takes it to heart] may be certain that he is on the path to eternal life." Its special characteristic is the alphabetical arrangement of its verses, which indicates the psalmist's intention to facilitate its recital from memory. Of further significance is the statement פתח את ירך פתח את ירך contained in Verse 16 which conveys to us the main theme of the entire psalm; that is, that Divine providence cares for every living thing.

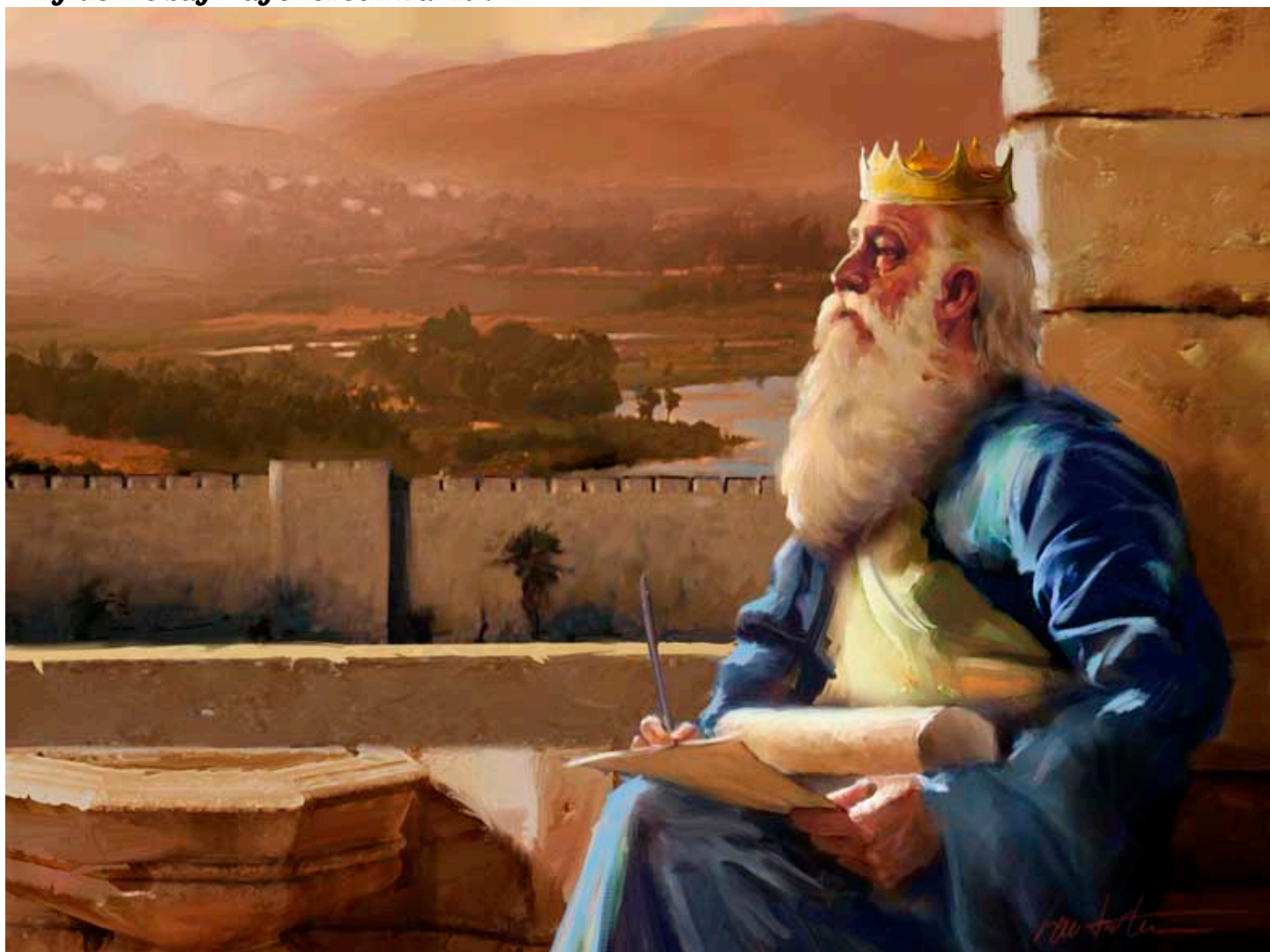

How does this connect with the Hallelukahs?

13. Aruch Hashulchan 51:1

"הללויה" דסוף עם "הללויה" דהתחלה בלא הפסק. ויש נוהגים כן. ויש בהם עשרה "הללויה", ורומזים לענינים גבוהים כידוע למבינים. ודייק ותמצא קל.)

Why do we say Vayevorech David?

14. I Divrei Hayamim 29:1-9

<p>א וַיֹּאמֶר דָּוִד הַמֶּלֶךְ לְכָל-הַקְהָל, שְׁלֹמֹה בְּנִי אֶחָד בָּחַר-בּוֹ אֱלֹהִים נֶעַר וְרַךְ; וְהַמְלָאכָה גְדוֹלָה--כִּי לֹא לְאָדָם הַבִּירָה, כִּי לַיהוָה אֱלֹהִים.</p>	<p>1 And David the king said unto all the congregation: 'Solomon my son, whom alone God hath chosen, is yet young and tender, and the work is great; for the palace is not for man, but for the LORD God.</p>
<p>ב וּכְכֹל-כַּחַי הַכִּינּוּתֵי לְבַית-אֱלֹהֵי, הַזָּהָב לְזָהָב וְהַכֶּסֶף לְכֶסֶף וְהַנְּחֹשֶׁת לְנְחֹשֶׁת הַבְּרֹזֶל לְבְרֹזֶל, וְהָעֵצִים, לְעֵצִים; אַבְנֵי-שֹׁהַם וּמַלּוּאִים אַבְנֵי-פֹדֶן וְרִקְמָה, וְכָל אֲבָן יְקָרָה וְאַבְנֵי-שֵׁשׁ--לְרַב.</p>	<p>2 Now I have prepared with all my might for the house of my God the gold for the things of gold, and the silver for the things of silver, and the brass for the things of brass, the iron for the things of iron, and wood for the things of wood; onyx stones, and stones to be set, glistening stones, and of divers colours, and all manner of precious stones, and marble stones in abundance.</p>
<p>ג וְעוֹד, בְּרָצוֹתַי בְּבֵית אֱלֹהֵי, יֵשׁ-לִי סֵגֻלָּה, זָהָב וְכֶסֶף: נִתְּתִי לְבַית-אֱלֹהֵי לְמַעַלְהָ, מִכָּל-הַכִּינּוּתֵי לְבַית הַקֹּדֶשׁ.</p>	<p>3 Moreover also, because I have set my affection on the house of my God, seeing that I have a treasure of mine own of gold and silver, I give it unto the house of my God, over and above all that I have prepared for the holy house,</p>
<p>ד שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים כִּפְרֵי זָהָב, מִזְהָב אוֹפִיר; וְשִׁבְעַת אֲלָפִים כֶּסֶף-מְזֻקָּק, לְטִיחַ קִירוֹת הַבָּתִּים.</p>	<p>4 even three thousand talents of gold, of the gold of Ophir, and seven thousand talents of refined silver, wherewith to overlay the walls of the houses;</p>
<p>ה לְזָהָב לְזָהָב וְלְכֶסֶף לְכֶסֶף, וְלְכָל-מְלָאכָה בְיַד חֲרָשִׁים; וּמִי מִתְנַדֵּב, לְמַלְאוֹת יְדוֹ הַיּוֹם לַיהוָה.</p>	<p>5 of gold for the things of gold, and of silver for the things of silver, and for all manner of work to be made by the hands of artificers. Who then offereth willingly to consecrate himself this day unto the LORD?'</p>
<p>ו וַיִּתְנַדְּבוּ שָׂרֵי הָאָבוֹת וְשָׂרֵי שְׁבֵטֵי יִשְׂרָאֵל, וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים וְהַמְּאוֹת, וְלְשָׂרֵי, מְלָאכֶת הַמֶּלֶךְ.</p>	<p>6 Then the princes of the fathers' houses, and the princes of the tribes of Israel, and the captains of thousands and of hundreds, with the rulers over the king's work, offered willingly;</p>
<p>ז וַיִּתְּנוּ לְעִבּוֹדַת בֵּית-הָאֱלֹהִים, זָהָב כִּפְרִים חֲמִשָּׁת-אֲלָפִים וְאַדְרָכְנִים רַבּוֹ, וְכֶסֶף כִּפְרִים עֶשְׂרֵת אֲלָפִים, וְנְחֹשֶׁת רַבּוֹ וְשִׁמוֹנֵת אֲלָפִים כִּפְרִים; וּבְרֹזֶל, מֵאָה-אֶלֶף כִּפְרִים.</p>	<p>7 and they gave for the service of the house of God of gold five thousand talents and ten thousand darics, and of silver ten thousand talents, and of brass eighteen thousand talents, and of iron a hundred thousand talents.</p>
<p>ח וְהַנְּמָצָא אֹתוֹ אַבְנֵים, נִתְּנוּ לְאוֹצֵר בֵּית-יְהוָה--עַל יַד-יְחִיאל, הַגֵּרְשׁוֹנִי.</p>	<p>8 And they with whom precious stones were found gave them to the treasure of the house of the LORD, under the hand of Jehiel the Gershonite.</p>
<p>ט וַיִּשְׂמְחוּ הָעָם, עַל-הַתְּנַדָּבָם, כִּי בְלֵב שְׁלֵם, הִתְנַדְּבוּ לַיהוָה; וְגַם דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שִׂמַּח שִׂמְחָה גְדוֹלָה. {פ}</p>	<p>9 Then the people rejoiced, for that they offered willingly, because with a whole heart they offered willingly to the LORD; and David the king also rejoiced with great joy. {P}</p>

Why Veyevorech David?

15. Nechemiah 8

<p>א וַיֵּאסְפוּ כָּל-הָעָם, כְּאִישׁ אֶחָד, אֶל-הֶרְחֹב, אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם; וַיֹּאמְרוּ, לְעֹזְרָא הַסֹּפֵר--לְהֵבִיא אֶת-סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה, אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה אֶת-יִשְׂרָאֵל.</p>	<p>1 all the people gathered themselves together as one man into the broad place that was before the water gate; and they spoke unto Ezra the scribe to bring the book of the Law of Moses, which the LORD had commanded to Israel.</p>
<p>ב וַיְבִיֵא עֹזְרָא הַכֹּהֵן אֶת-הַתּוֹרָה לִפְנֵי הַקָּהָל, מֵאִישׁ וְעַד-אִשָּׁה, וְכֹל, מִבֵּין לְשֹׁמְעֵי--בַּיּוֹם אֶחָד, לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי.</p>	<p>2 And Ezra the priest brought the Law before the congregation, both men and women, and all that could hear with understanding, upon the first day of the seventh month.</p>
<p>ג וַיִּקְרָא-בּוֹ לִפְנֵי הֶרְחֹב אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר-הַמַּיִם, מִן-הָאֹר עַד-מַחְצִית הַיּוֹם--נֹגֵד הָאָנָשִׁים וְהַנְּשִׁים, וְהַמְּבִינִים; וְאָזְנוּ כָּל-הָעָם, אֶל-סֵפֶר הַתּוֹרָה.</p>	<p>3 And he read therein before the broad place that was before the water gate from early morning until midday, in the presence of the men and the women, and of those that could understand; and the ears of all the people were attentive unto the book of the Law.</p>
<p>ד וַיַּעֲמֵד עֹזְרָא הַסֹּפֵר, עַל-מַגְדֵּל-עֵץ אֲשֶׁר עָשׂוּ לְדַבֵּר, וַיַּעֲמֵד אֶצְלוֹ מַתִּיתְיָהוּ וְשֵׁמָע וְעַנְיָה וְאוּרִיָּה וְחִלְקִיָּה וּמַעֲשִׂיָּה, עַל-יְמִינוֹ; וּמִשְׁמָאלוֹ, פְּדִיָּה</p>	<p>4 And Ezra the scribe stood upon a pulpit of wood, which they had made for the purpose; and beside him stood Mattithiah, and Shema, and Anaiyah, and Uriah, and Hilkiah, and Maaseiah, on his right hand;</p>

<p>ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה--זכריה משלם. {פ}</p>	<p>and on his left hand, Pedaiah, and Mishael, and Malchijah, and Hashum, and Hashbaddanah, Zechariah, and Meshullam. {P}</p>
<p>ה ויפתח עזרא הספר לעיני כל-העם, כי-מעל כל-העם היתה; וכפתחו, עמדו כל-העם.</p>	<p>5 And Ezra opened the book in the sight of all the people--for he was above all the people--and when he opened it, all the people stood up.</p>
<p>ו ויברך עזרא, את-יהוה האלהים הגדול; ויענו כל-העם אמן אמן, במעל ידיהם, ויקדו וישתחוו ליהוה, אפים ארצה.</p>	<p>6 And Ezra blessed the LORD, the great God. And all the people answered: 'Amen, Amen', with the lifting up of their hands; and they bowed their heads, and fell down before the LORD with their faces to the ground.</p>
<p>ז וישוע ובני ושרביה ימיו עקוב שבתי הודיה מעשיה קליטא עזריה יוזבד חנו פלאיה, והלויים--מבינים את-העם, לתורה; והעם, על-עמדם.</p>	<p>7 Also Jeshua, and Bani, and Sherebiah, Jamin, Akkub, Shabbethai, Hodiah, Maaseiah, Kelita, Azariah, Jozabad, Hanan, Pelaiah, even the Levites, caused the people to understand the Law; and the people stood in their place.</p>
<p>ח ויקראו בספר בתורת האלהים, מפרש; ושום שכל, ויבינו במקרא. {ס}</p>	<p>8 And they read in the book, in the Law of God, distinctly; and they gave the sense, and caused them to understand the reading. {S}</p>
<p>ט ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא הכהן הספר והלויים המבינים את-העם ללל-העם, היום קדש-הוא ליהוה אלהיכם--אל-תתאבלו, ואל-תבכו: כי בוכים כל-העם, בשמעם את-דברי התורה.</p>	<p>9 And Nehemiah, who was the Tirshatha, and Ezra the priest the scribe, and the Levites that taught the people, said unto all the people: 'This day is holy unto the LORD your God; mourn not, nor weep.' For all the people wept, when they heard the words of the Law.</p>
<p>י ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים, ושלחו מנות לאין נכון לו--כי-קדוש היום, לאדנינו; ואל-תעצבו, כי-חדות יהוה היא מעזכם.</p>	<p>10 Then he said unto them: 'Go your way, eat the fat, and drink the sweet, and send portions unto him for whom nothing is prepared; for this day is holy unto our Lord; neither be ye grieved; for the joy of the LORD is your strength.'</p>
<p>יא והלויים מחשים ללל-העם, לאמר הסו--כי היום, קדש; ואל-תעצבו.</p>	<p>11 So the Levites stilled all the people, saying: 'Hold your peace, for the day is holy; neither be ye grieved.'</p>
<p>יב וילכו כל-העם לאכל ולשתות, ולשלח מנות, ולעשות, שמחה גדולה: כי הבינו בדרךים, אשר הודיעו להם. {ס}</p>	<p>12 And all the people went their way to eat, and to drink, and to send portions, and to make great mirth, because they had understood the words that were declared unto them. {S}</p>
<p>יג וביום השני נאספו ראשי האבות ללל-העם, הכהנים והלויים, אל-עזרא, הספר--ולהשכיל, אל-דברי התורה.</p>	<p>13 And on the second day were gathered together the heads of fathers' houses of all the people, the priests, and the Levites, unto Ezra the scribe, even to give attention to the words of the Law.</p>
<p>יד וימצאו, כתוב בתורה: אשר צוה יהוה ביד-משה, אשר ישבו בני-ישראל בסכות בחג השביעי.</p>	<p>14 And they found written in the Law, how that the LORD had commanded by Moses, that the children of Israel should dwell in booths in the feast of the seventh month;</p>

<p>טו וְאֲשֶׁר יִשְׁמִיעוּ, וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בְּכָל-עָרֵיהֶם וּבִירוּשָׁלַם לֵאמֹר--צָאוּ הָהָר וְהִבִּיאוּ עֲלֵי-זֵית וְעֲלֵי-עֵץ שִׁמּוֹן, וְעֲלֵי הַדָּס וְעֲלֵי תְּמָרִים וְעֲלֵי עֵץ עֵבֶת: לַעֲשֹׂת סֹכֹת, כַּכְּתוּב. {פ}</p>	<p>15 and that they should publish and proclaim in all their cities, and in Jerusalem, saying: 'Go forth unto the mount, and fetch olive branches, and branches of wild olive, and myrtle branches, and palm branches, and branches of thick trees, to make booths, as it is written.' {P}</p>
<p>טז וַיֵּצְאוּ הָעָם, וַיְבִיאוּ, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֹכֹת אִישׁ עַל-גַּגּוֹ וּבְחִצְרוֹתֵיהֶם, וּבְחִצְרוֹת בַּיִת הָאֱלֹהִים--וּבְרַחוּב שַׁעַר הַמַּיִם, וּבְרַחוּב שַׁעַר אֶפְרַיִם.</p>	<p>16 So the people went forth, and brought them, and made themselves booths, every one upon the roof of his house, and in their courts, and in the courts of the house of God, and in the broad place of the water gate, and in the broad place of the gate of Ephraim.</p>
<p>יז וַיַּעֲשׂוּ כָל-הַקְהָל הַשְּׂבִיִּים מִן-הַשְּׂבִי סֹכֹת, וַיֵּשְׁבוּ בַסֹּכֹת--כִּי לֹא-עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בֶּן-נּוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַד הַיּוֹם הַהוּא; וַתְּהִי שִׂמְחָה, גְּדוֹלָה מְאֹד.</p>	<p>17 And all the congregation of them that were come back out of the captivity made booths, and dwelt in the booths; for since the days of Joshua the son of Nun unto that day had not the children of Israel done so. And there was very great gladness.</p>
<p>יח וַיִּקְרָא בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹהִים, יוֹם בְּיוֹם--מִן-הַיּוֹם הָרִאשׁוֹן, עַד הַיּוֹם הָאַחֲרֹון; וַיַּעֲשׂוּ-חֵג שִׁבְעַת יָמִים, וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת כַּמְשָׁפֶט. {פ}</p>	<p>18 Also day by day, from the first day unto the last day, he read in the book of the Law of God. And they kept the feast seven days; and on the eighth day was a solemn assembly, according unto the ordinance. {P}</p>

16. Rav Hirsch Siddur

The portion beginning with **אתה הוא**, down to **עוים**, originated at a time when the Temple built already lay in ruins and the nation had returned from Babylonian captivity only a short time before. It was necessary to imbue the nation with a renewed consciousness of its origin and its destiny, and to persuade it to make sacrifices for the fulfillment of its mission. **ואתה מחיה וגוי וצבא וגו** The same almighty power which created the world, also preserves it, and all creatures and heavenly hosts, moving in the orbits which it assigned them, are its servants. In creating the people of Israel, God brought into being another such host, which serves Him and moves in the paths prescribed by His providence. This nation reveres Abram as its patriarch and is fully aware of the symbolic significance of the change of his name to Abraham with respect to his people's destiny amongst the "teeming mass of nations".

These two paragraphs form the transition to the very first hymn ever sung in praise of God's mighty deeds, the **שירת הים** with which we close our **מטוקי זמרה**, a song which concludes on a note of confidence that God will rule forever and ever even as He reigned at the Reed Sea long ago.

Why do we say Shira?

17. Sefer Chareidim, chapter 73

סגולה שלישית יכוון בשירת הים שאומרים בכל יום לאמרה בקול ובשמחה רבה, כאילו אותה שעה יצא ממצרים, שהרי אמרו במדרש שמות רבה פכ"ד ס"ג ויסע משה את ישראל מים סוף (שמות טו, כב) שהסיעם מעוונותיהם, שנמחלו על ידי השירה. שכל מי שנעשה לו נס ואומר שירה מוחלין לו על כל עוונותיו. והנה אחר שציונו השם יתברך לומר שירה זו בכל יום כדכתיב שם "ויאמרו לאמר" וכדכתב ר' שמעון בר יוחאי בזהר (ח"ב דף נ"ד ע"ב) שרוצה לומר שנאמר אותה בכל יום בשמחה רבה כשעה ראשונה שאמרנו אותה, ודאי כח סגולת כל יום כשעה ראשונה שאמרנו אותה

18. Avodas Hakodesh, Chida, letter 24

וצריך לומר שירת הים בשמחה רבה ובנעימה ויצייר בדעתו וכו' והוא סגולה לכפרת עוונות כידוע

19. Shem Mishmuel

במד"ר בשירה נמחלו עוונותיהם של ישראל נראה דכמו יוה"כ הוא התדבקות הנפש במקור העליון ושורש הנשמה וממילא נמחלו עוונותיהם של ישראל והוא כעין השקה שע"י חיבור באה הטהרה כן בעת שאמרו שירה התדבקו במקור העליון

Why do we say Yishtabach?

20. Kaf Hachaim OC 48:1

ושמעתי מפי חכם א' כי שבח זה תיקנו א"א ע"ה. ונרמז בר"ת שאחר סיום הברכה א ל ההודאות ב, ורא כל הנשמות, ר בון כל המעשים ה בוחר בשירי זמרה מ לך אל חי העולמים, אמנם אני לא קבלתי דבר זה ממורי ז"ל): א"ש גם אני שמעתי שתחי' ברכת ישתבח תיקן אותה שלמה הע"ה ונרמז בו ד' אותיות בר"ת 'שמך' לעד 'מלכנו' האל, ואפשר לומר שתחילת הברכה תיקן אותה שלמה הע"ה והברכה עצמה של ברוך וכו' תיקן אותה א"א ע"ה) ואומר קדיש עד דאמירן בעלמא וזה נוסחו:

21. Rav Kook Siddur

הַבּוֹהֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה *Who delights in hymns of song.* There appears to be a redundancy here. *Shir* and *zemer* are synonyms for song.⁴⁶

The great Polish Ḥasidic master Rabbi Simḥa Bunim of Pshiskha (Polish *Przysucha*) interpreted the word “*shirei*” in this context to be the *nismakh* form of the word “*shirayim*” (leftover or remainder).⁴⁷

We commenced *Pesukei de-Zimrah* with the blessing of *Barukh she-Amar*. In that blessing we expressed our ambition:

With the songs of Your servant David we will praise you, O LORD our God.
With praises and psalms we will magnify You, and praise You, and glorify You.

Did we succeed in what we set out to achieve? Were we able to complete the task of offering praise to the LORD?

We are now reciting the concluding blessing of *Yishtabah*. At the end of the journey, we know that we have failed to accomplish our mission. We are unequal to the challenge of singing all God’s praises. There creeps in a feeling of insufficiency, perhaps even of defeat.⁴⁸ The last line of the blessing, according to the Ḥasidic master, jolts us out of our despondency:

If a man should say songs and praises to the very best of his ability, and yet his heart burns with love and it is yet his will to praise and glorify – this love is called “*shirei zimrah*,” that is, the remainder (*shirayim*) of the song that remains behind in the heart. And it is this that the LORD chooses (*boher*), for this is more essential than the praise itself.⁴⁹ (Editor)

How should one say *Pesukei Dezimra*?

22. Shulchan Aruch OC 51:8

א"א הזמירות במרוצה כי אם בנחת :

We ought not say these songs hurriedly, but rather at a pleasant pace.

23. Kaf Hachaim, ad loc.

אין אומרים הזמירות במרוצה וכו' יתעורר מאד ביראה ואהבה והכנעה ושמחה לומר כל הזמירות ובפרט ה' מלך ויזהר שלא לבלוע התיבות או האותיות ובפרט האזכרות וידע נאמנה כי בכל אות ואות יש סודות נוראות להפליא ודי לנו צע"ר בנגע כי לא אתנו יודע עד מה בסדר עליית העולמות והיחוד העליון ע"פ מדותיו ותכסנו כלימתנו ולפחות נזהר לומר התיבות

The WHAT

May one speak during Pesukei Dezimra?

No, since there is a bracha at the beginning and the end, one may not speak in between.

Is there anything one can interrupt for?

Yes, one may answer Amen, Barchu, Yehei Shmei Rabba and Shma (with the community). One may not even say Baruch Hu Ubaruch Shemo or Asher Yatzar if one needs to go to the bathroom.

May one skip parts of the Pesukei Dezimra?

Ordinarily no. The Magid told the Beis Yosef that a person who plays around with the order of the Pesukei Dezimra, it is as if they are switching up the pipelines on high.

What if I comes late to shul?

If there is a later minyan one can go to without having to skip Pesukei Dezimra then it is preferable to go there and not skip. If one cannot do that, one may skip for the following reasons:

- One cannot daven later and one will miss Tefillah with the community
- One will miss Krias Shma in time
- One needs to teach Torah and will be late
- One needs to get to work on time.

What may I skip first?

If one has a minimal amount of time, one must say Baruch Sheomar, Ashrei and Yishtabach.

- If there is more time, one adds to this Halelukah 5.
- If there is more time, one adds to this Halelukah 3.
- If there is more time, one adds to this all the Hallelukahs.
- If there is more time, one adds to this Vayevarech David.
- If there is more time, one adds to this Hodu.
- On Shabbos one must say Nishmas.

What if I missed Pesukei Dezimra altogether?

There are those who say that it is something which can never be fixed. However, one can rely on those who allow it after Tefillah as long as one leaves out Baruch Sheomar and Yishtabach.

What if I wasn't concentrating when saying pesukei dezimra?

If one 'wakes up' before Yishtabach, one needs to go back to Poseiach es Yodecha and recite till the end of the Mizmor with kavana. If one 'wakes up' later, then one would need to be careful to mentally cognizant for the next Ashrei at the end of the Tefilah.

If there is no minyan where should one wait?

One can wait after Az Yashir before Yishtabach but ordinarily there should be no break.